

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 98

číslo: 20

20. května 2018

Cena: 8 Kč

Letnice a přátelství

„Statečnost míří ke hvězdám, strach ke smrti,“ pravil moudře Seneca. A podle spisovatele H. Hesseho se zlo rodí tam, kde schází láska. Psychologové zase připomínají, že láska je nejuvýstižnější charakteristikou spirituality osobnosti. Je tedy důležité v mocné Kristově lásce být s druhým, být mu požehnaním. V evangeliu Janově (J 15,1-17) nám Ježíš nabízí přátelství. Kdo Krista přijme, je povýšen do „šlechtického stavu“. Princip lásky je dávat. Nebojíme se dávat, protože v Bohu jsme silní. Nesmíme být uzavřeni jako ten fikovník, který selhal, a mohl plodit, kdyby se otevřel. Nemůžeme setrvávat ve stereotypch a předsudcích, připouštět poraženectví, které člověku sebere vítr z plachet. Ježíšova moc je více. On může i to, co se zdá lidským očím nemožné, je třeba věřit. Škoda každého dne, který není prožit v přátelství s Bohem, v jeho blízkosti.

Můžeme sméle tvrdit, že právě svatodušní svátky, letnice, jsou oslavou duchovně zakotveného a nehlubším smyslem naplněného přátelství, které nám nabízí Ježíš. Jsme přitom voláni k tomu, abychom byli rybáři lidí (L 5,1-11). Nechoďme sami, mějme vždy po ruce někoho, kdo nám může pomoci. Naše spása souvisí se spásou druhého. Ježíš si své přátele volí, dává jim pravomoci. Povolává je k dílu jako své důstojné partnery. Srdce bez Božího syna je egoistické, uzavřené. V jeho vztahu jsme partnery, které bere vážně. Kristovské přátelství, v němž jsme pro Pána vzácní, nemá satan jako představitel zla rád. Chce ho narušit, protože překáží jeho plánům. Boží a Ježíšova láska je pro lidskou bytost základnou, vycházíme z ní. Je to pro nás čest, že si nás Ježíš volí jako přátele. Nabízíme agapální lásku, hodnotné partnerství, jsme slovy našich předků „ježíšovci, kristovci“. K nesení ovoce pro svět je přátelství velmi podstatnou hodnotou. Známe ovšem rozdíl mezi přítelem a služebníkem. Příklad je ten, kdo je přizván, je mu vše vysvětleno, otevřeno, koná vědouce.

Tomáš Akvinský moudře konstatoval: „*Jelikož bytí světa spočívá v účasti na bytí Božím, které svět niterně proniká, je tento svět nejen dobrý, nýbrž je (ve velmi přesném smyslu) posvátný.*“ Člověk je Boží obraz a bytost náboženská. Stvoření k obrazu Božímu v nás pulzuje, tušíme její sílu. Ve své stvoření rozpoznáváme obdarování, které se zároveň stává úkolem. Naše hříbný nám připomínají spřízněnost s Hospodinem a víme, že jeho láska nám dává důstojnost. Víra nám umožňuje vhléd a porozumění. Pociťujeme smysl pro závazek, tajemství a úžas. **Olga Nytrová**

Královéhradecká diecéze Církve československé husitské
vás zve na diecézní katedru

Spiritualita Otců pouště

MUDr. Prokop Remeš

středa 30. května 2018

15.00 přednášková místnost
Církve československé husitské,
Hradec Králové, Ambrožova 729

Podpořeno z Fondu rozvoje KH diecéze ČČSH. www.ccsbhk.cz

„On je pramenem posvěcení, světlem rozumu; každému rozumu dává ze sebe jakoby jakési osvícení, aby se dopátral pravdy ... Svou podstatou je jednoduchý, ale působí rozmanitým způsobem. Jako je celý v jednotlivých bytostech, tak je i všude celý. Je rozdělován tak, že sám nic netrpí. Všichni na něm mají účast takovým způsobem, že sám zůstává celý podobně jako sluneční paprsek. Ten jako by byl přítomen u jednoho, kdo se těší z jeho dobrodiní, a přece osvěcuje zem i moře a prozařuje vzduch.“
Basil Veliký, O Duchu svatém

Jak vznikl film o Jeronýmu Pražském

Rozhovor s režisérem Lubomírem Hlavsou

Česká televize uvede jeho nové dokumentární drama v úterý 29. května. Režisér a spoluautor scénáře **Lubomír Hlavsa** se nadchnul osobností a příběhem předního českého vzdělance. **Jeroným Pražský** je pro něj zajímavý svým buřičstvím a tvrdí, že to byl tak trochu „živočišný“ člověk. S nápadem oslovit pro titulní roli **Ondřeje Vetchého**, jednoho z našich nejobsazovanějších herců, přišla režisérova manželka. A povedlo se. Vznikl film s názvem **Poslední útěk Jeronýma Pražského**.

Lubomír Hlavsa se zaměřil na poslední období života významného teologa, zhruba na čtrnáct měsíců předcházejících jeho mučednické smrti. Scenáristům nešlo o historicky přesný snímek, který by napsali pouze na základě dochovaných materiálů. Žánr dokudramatu jim umožňuje i fabulaci. Proto mimo jiné vymysleli příběh lásky Jeronýma k ženě z Hiršavy. O svých filmových postavách, ale i o spolupráci s Ondřejem Vetchým a také o tom, co má v úmyslu natočit v nejbližší době, mluví v rozhovoru pro Český zápas režisér **Lubomír Hlavsa**.

Před dvěma roky odvysílala televize váš film o Janu Husovi a teď uvede další – o Jeronýmu Pražském. Zmínil jste se ale, že Jeroným je vám bližší než Hus. Proč to tak je? Čím je vám bližší? Když měl film o Husovi úspěch, tak za mnou přišel jeden ze sponzorů a zeptal se mě, jestli se nechci pustit do Jeronýma. Já jsem mu tehdy odpověděl, že v žádném případě, že už nechci dělat nic ze středověku, protože je to opravdu náročné. A on mi povídá: „Tak si tohle přečti a uvidíš.“ Dal mi životopis Jeronýma Pražského. Četl jsem a byl jsem z toho úplně hotový, protože jsem si uvědomil, že Mistr Jan Hus je pro nás, obvyklejší lidi, mnohem vzdálenější než Jeroným. Jeroným Pražský byl tak trochu „živočišný“ člověk a nebyl knězem. Takže všechny věci, které běžně známe, včetně manželství a lásky k ženě, mu nebyly vzdálené. Jeho příběh se mi moc líbil. A nakonec jsem řekl: „Do toho půjdu!“ Jeroným nejdřív dvakrát za sebou odvolal, v uvozovkách zradil Husa a jeho učení. To mně také bylo blíž-

Ondřej Vetchý a režisér Lubomír Hlavsa se štábem.

Foto Alex Leš, Vistafilm

ké. Ne proto, že bych byl typický „zrazovatel“, ale myslím si, že nikdo z nás neví, jak by se na jeho místě zachoval. Jenže on sice zradil, ale nemohl s tím dál žít, proto se nakonec zastal Husova učení a šel na smrt.

Ve vašem filmu Poslední útěk má velký prostor příběh nenaplněné lásky. Jeroným Pražský se v Hiršavě zamiluje do ženy jménem Anna Bauerová (Jitka Čvančarová). Kdo byl jejím předobrazem?

Nikdo. Jde o čistě fiktivní postavu. Historické bylo místo - Hiršava, také to, že tady Jeroným udal klerik, kterého hraje Radek Holub, a že ho zatkli. To všechno sedí. O faráři v Hiršavě (postavou ztvárnil Petr Kostka, pozn. red.) moc nevíme. Některé historické prameny jen říkají, že byl Jeronýmovi nakloněn a že zmíněný klerik je oba slyšel. Nejde mi tolik o historii, historická fakta, ale spíš o poselství, které Jeroným přinesl. A jestli byl ve skutečnosti v Hiršavě jeden nebo tři dny... Pro mě je důležité lidské

srdce a poselství, že i v dnešní době ten muž z daleké minulosti nám může být příkladem: za Něco se postavit, za Něčím si stát. Byl rváč, to se o něm ví.

A téma ženy? Někteří historikové říkají, že nějaké platonické lásky měl, jiní, že se to nedá doložit a že se jedná spíš o domněnky. To pro mě není směrodatné. Fakt, že Jeroným nebyl knězem, mi dal otevřené pole působnosti. A ženská postava dodá filmu jistou formu krásy. Chtěl jsem tam mít také lásku.

Vy jste si prý Ondřeje Vetchého pro roli Jeronýma Pražského vysnil...

No, hlavně moje manželka.

Jak to bylo?

Moje žena hned na začátku viděla v Ondrovi Vetchém reálný prototyp Jeronýma. My jsme se s Ondrou trochu znali už asi deset let, ale ne zase natolik, abych mu zavolał: Chceš hrát? To ne. Dvakrát jsme spolu natáčeli rozhovor pro Českou televizi, takže jsme o sobě věděli, ale nějaké přátelství mezi námi nebylo. Ale když jsem ho oslovil s nabídkou role, reagoval impulzivně: „No jasně, vždyť Jeroným měl povahu jako já!“ Pak ale začalo nahánění, telefonování, protože s Ondrou komunikovat není zrovna jednoduché. On sám to popisuje, že jsem po něm šel jako ohař. Při natáčení se do role hodně vžil. A když už bylo hotovo, tak mě velmi překvapil tím, že alespoň jednou týdně zavolał s nějakým nápadem na střih filmu. V podstatě jsme film tak trochu střihali spolu. Já jsem mu povídal: „Proč neděláš režiséra?“ A on, že hrani je to jediné, co pořádně

O. Vetchý s J. Čvančarovou na tvrzi Malešov. Foto Alex Leš, Vistafilm

Dokončení na str. 3

Věčný optimista Karel Metyš

Když jsem se v listopadu loňského roku účastnil slavnostního zahájení 13. ročníku projektu Příběhy bezpráví – Měsíc filmu na školách, netušil jsem, že se s bratrem Karlem vidím naposledy. Nemohl sice osobně do pražské Lucerny přijet, ale společně s dlouholetou předsedkyní rady starších v Rudné u Prahy Miluškou Havlůjovou a herečkou Marthou Issovou byl hlavním protagonistou úvodního spotu Příběhů bezpráví.

Při natáčení spotu, který si můžete prohlédnout na internetových stránkách Jednoho světa na školách (<https://www.jsns.cz/projekty/pribehy-bezpraviv>), Miluška a Karel celý den proseděli ve vězeňských hadrech v pražském Policejním muzeu, kde je jako „exponáty“ zvučle komunistického režimu uka-

zovala procházejícím studentům „průvodkyně“ Martha Issová. Narežirovaný pochmurný výraz v tváři Karla Metyše byl pro všechny jeho přátele a známé zcela neobvyklý. Bratr Karel byl totiž radostným člověkem, který necítil zlobu a nenávisť ani vůči těm, kdo mu ublížili a jako osmnáctiletého kluka ho poslali na tři roky do komunistického vězení.

„Teprve později, s přibývajícím roky a zmoudřením, jsem začal uvažovat, proč jsem musel všechny tyto těžkosti prožít a jaký to mělo smysl. Pochopil jsem, že je něco vyššího nad námi, že vše má nějaký účel. Věřím v Boha a snažím se být dobrým člověkem, pomáhat druhým, mít čisté svědomí a žít v pravdě. Bůh mne potom neopustí. Neslavný konec komu-

nismu je pro mne velkou satisfakcí a potvrzením mé víry,“ vyznal se před lety, když jsem jeho příběh natáčel do sbírky Paměti národa.

Od 28. února 2018 bratr Karel pře-

Karel Metyš (první zprava) se spoluvězni ze Zámrsku

bývá v Otcově náručí. Pro smuteční rozloučení, jež se konalo 6. března 2018 v Moravské Třebové, nemohla být vybrána příležitější biblická slova: „Jak je tomu s mužem, který si oblíbil život, jenž se těší na dny, v nichž užije dobra? Střeží před zlobou svůj jazyk a své

rty před záłudnými řečmi. Vyhýbá se zlu a koná dobro, vyhledává pokoj a snaží se o něj.“ (Žalm 34,13-15)

Naše poděkování za člověka, bratra v Kristu, skauta, sportovce, politického vězně, hudebníka, elektrikáře, elektrotechnického inženýra a po listopadu 1989 prvního starostu Moravské Třebové směřuje vzhůru.

A ještě veselá douška, kterou Karel Metyš rád vyprávěl. „Ministr Zdeněk Nejedlý v rodné Litomyšli jednou ze své limuzíny spatřil o holi kráječícího spisovatele Zdeňka Matěje Kuděje. Ministr nechal limuzínu zastavit a pozval někdejšího Haškova kumpána, aby si nasedl, že jej svezce. Dostalo se mu uštěpačné odpovědi: „Děkuji, pane ministře, ale já jdu s lidem.““

Martin Jindra

Inspirativní otevřenost věřících Církve československé (husitské) k pronásledovaným Židům

Následující příspěvek byl zveřejněn na portále Christnet při příležitosti Dne památky na šoa a hrdinství. Vychází z monografie M. Jindry „Sáhnout si do ran tohoto světa. Perzekuce a rezistence Církve československé (husitské) v letech 1938-1945“.

Už v květnu 1939 projeví manželé Ehrmannovi nebyvalou vnitřní statečnost, když své dvě děti Jana a Elišku odeslali čtvrtým dětským transportem organizovaným Nicholasem Wintonem a jeho spolupracovníky do Velké Británie. Jména obou dětí nenajdeme v oficiálním seznamu, neboť se k transportu připojily na poslední chvíli. Stalo se tak díky seznámení jejich matky Růženy s vysokoškolskou pedagožkou Doren Warinerovou, která od října 1938 organizovala v Československu pomoc pro uprchlíky z odtrženého pohraničí. Obě ženy iniciovaly v pomnichovské republice zřízení domova pro děti, které musely opustit své domovy. Až do odchodu do ilegality zajistila Růžena Ehrmannová s manželem v jednom z vedlejších bytů v Libické

11, kde Ehrmannovi bydleli, útočiště pro 107 dětí.

Poté, co se Františku Ehrmannovi podařilo pro odchod do ilegality získat i manželku Růženu, která si zpočátku neuměla představit život v neustálé nejistotě a strachu, se manželé za pomoci zprostředkovatele Jaroslava Tolara ze Spáleného Poříčí ukryli v Nechanicích. Matěj a Růžena Homolkovi bydleli na kraji vesnice nedaleko lesa. Měli dvě dospělé děti, z nichž dvacetiletý syn Jaroslav žil stále společně s rodiči. Do připravovaného plánu, který počítal s vytvořením úkrytu a každodenní péči o Ehrmannovy, tedy bylo zapotřebí zasvětit také jeho.

Přesun do chalupy v Nechanicích proběhl 3. května 1942. Homolkovi využívali ve stavení dvě obytné míst-

nosti, z nichž jedna se namísto původně plánovaných několika dnů či týdnů stala na celé tři roky útočištěm

pronásledovaných židovských manželů. Pakliže do stavení zavítal nějaký host, ukrývali se Ehrmannovi ve výklenku za skříní v ložnici nebo na půdě či sypce. Z vesnice o jejich ilegálním pobytu nikdo neměl tušení.

Kritický okamžik pro Ehrmannovy a jejich ochránce Homolkovy nastal po ozbrojeném útoku na Reinharda Heydricha. Všem zúčastněným bylo jasné, že provizorní úkryt v domě

Dokončení na str. 3

Nad Písmem

V duchu synovství a v duchu bratrství

Jan 15,26-27; 16,4-16

Sestry a bratři, slavíme svátky seslání Ducha svatého, zaslíbeného přímlyvce a utěšitele. Ten nás naučí všemu, připomene nám, co Ježíš řekl, a uvede nás do veškeré pravdy.

O jaké pravdě to Ježíš mluví? Upřímně řečeno, nevím, co odpovědět, protože si veškerou pravdu neumím představit. Nezbyvá mi, než se vzdát této lákavé nabídky po univerzálnosti pravdy a přidržet se zkušenosti Janova evangelia, jehož hlavním tématem je nakonec vztah mezi Ježíšem a jeho učedníky. Pravda, o kterou v evangeliu jde, se týká vztahu mezi Otcem a Synem a odráží se ve vzájemných vztazích mezi lidmi. A jako taková je důležitá pro náš život. Sama se stává zdrojem života. To, co máme mít před očima, je láska Otcova, oddanost Synova a jejich jednota myslí a činu projevující se v Duchu svatém.

Veškerá pravda se týká našeho vztahu k Otci, k jeho Synu a k našim bližním. Duch svatý se pak v našem životě projevuje jako duch synovství a duch bratrství.

Ježíš během svého veřejného života věnoval většinu svého úsilí k vytvoření společenství lidí založeného na důvěře v laskavého Otce, kde by se každý, i ten nejmenší a nejposlednější, mohl cítit jako milovaný. Ježíš tak ukazuje obraz milosrdného Otce, který v nás věří, navzdory našemu selhání a sobectví. Obraz, který je základem evangelijní víry v Boha, který nekonečně miluje člověka a projevuje se svým slitováním a odpuštěním, protože mu to jeho štědrost a laskavost jinak ani nedovolí.

Duch synovství nás roubuje jako ratolesti na Krista a skrze něho nás

vede k Bohu. Učí nás volat: Otče. Je zdrojem nadšení a inspirace. Způsobuje, že se k Bohu obrácíme s důvěrou, že poznáváme jeho milosrdenství a lásku, kterou nás zahrnuje. V Duchu synovství v sobě překonáváme obraz Boha jako hlídače a soudce, jemuž se snažíme zavděčit, který nás veskrze křiví. Namísto toho Ježíš vypráví podobství o marnotratném synu a milujícím otci, neochabujícím ve svém čekání.

Evangelium ale zároveň připomíná, že nelze být s Bohem, a přitom nebyť se svými bratry. Proto vedle ducha synovství mluvíme i o duchu bratrství. Joachim Dachselt v závěru své básně o marnotratném synu vkládá do úst beznadějně milující a ztracené prostitutky, s níž marnotratný syn prohýlil své jmění, verš, který je projevem její naděje a touhy: „...jen s troškou slitování / nad tou, která je bez otce a bez matky / a která by ráda měla bratra, kdyby ho našla. / Neboť když je někdo opravdovým synem, / nemohl by být také troškou bratrem?“ Jednota církve není dána názorovou shodou, ale Duchem Kristovým. Jeho přáním je, abychom byli jedno s ním i mezi sebou. Duch svatý je duchem společenství a vzájemnosti. Je nám třeba letnic, aby se každý mohl cítit milovaný a pochopený, a proto milující a chápající.

Pravda, do níž nás Duch svatý uvádí, se netýká zákonů vesmíru, ale našeho srdce. Srdce odvážného, milosrd-

ného a tvořivého. Proč jsme vůči svým dětem schopni vřelých citů, ale vůči druhým býváme chladní a odměření? Jaký by byl svět, kdybychom se odvážili větší lásky? Nemilujeme přeci své děti, protože jsou hodné a laskavé, ale proto, aby se takovými staly. Stejně tak i Otec nebeský. Nejen my věříme v něho, ale on věří v nás. To je ta pravda, ve které láska plodí lásku, a my rosteme z víry, kterou v nás někdo věří.

Slavit svátek seslání Ducha svatého znamená věřit, že je Bůh schopen změnit náš život, že Duch má sílu tvořit a obnovovat svět. Duch je tvořivý, protože i láska je tvořivá. Není za odplatu. Kdo se odvažuje milovat, i když není milován, a tvořit něco nové, jedná z Ducha. Tuto plodnost Ducha vidíme v celé Bibli, od stvoření až dodnes. Každý, kdo se narodí, je v Duchu Božím milovaný syn a milovaná dcera a Boží láska je s ním, i když je vzpurný. Jen ona nás může opět přivést k životu, protože se nás nikdy nevzdala.

Naše naděje je tedy v duchu synovství a bratrství, které nám dává poznat Duch svatý. V něm budeme konat daleko větší věci, praví Ježíš. Například se odvážíme udělat první krok ke svému bližnímu či překonáme nedůvěru, lhostejnost a zahořklou vůči druhým lidem. Duch svatý chce zářit ve tvářích těch, které budeme milovat. Kéž je naše bratrství svědectvím o Duchu svatém mezi námi.

Jiří Plhák

Z kazatelského plánu

Hod Boží svatodušní

Sesíláš-li svého ducha, jsou stvořeni znovu, a tak obnovuješ tvářnost země. Aleluja. ŽALM 104,30

První čtení: Skutky 2,1-11

Tužby svatodušní:

2. Za dary Ducha svatého, za moudrost a rozumnost, radu a sílu, umění a zbožnost i svatou bázeň, modleme se k Hospodinu.

3. Za vedení Duchem svatým, aby řídil naše kroky po správných cestách, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože naší spásy, Dárce života, sešli nám svého Ducha, proměň nás pravdou a daruj nám správnou řeč k hlásání evangelia! Prosíme tě, osviť nás, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Římanům 8,22-27

Evangelium: Jan 15,26-27; 16,4b-16

Verš k obětování: Žalm 51,14

Verše k požehnání: Skutky 2,2,4

Modlitba k požehnání:

Bože naší spásy, vyliťm Ducha svatého jsi všem lidem otevřel cestu do života věčného. I naše rty otevři svým Duchem, aby náš jazyk zvěstoval tvou slávu! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 261, 263, 265, 267

Požehnaný jsi, Hospodine,
který nás svým Duchem vedeš ke svobodě,
abychom v důvěře a s otevřeným srdcem mohli poznávat tebe
i naše blízké. Amen

Zprávy

Děti, klášter, umění

Zprostředkovat dětem setkání různých vyznání, překonávat jazykové bariéry a předsudky. To bylo cílem akce, která se konala ve dnech 20. - 22. dubna v klášteře v Teplé. Pořádala ji Církev československá husitská v Mariánských Lázních, Českobratrská církev evangelická v Aši a německá Evangelická církev z Weideny za

finančního příspěví Evropské unie. Víkendový pobyt měl název „Děti, klášter, umění“. To se nám skutečně podařilo. Opět jsme zažili, že k tomu, abychom si s druhými lidmi porozuměli, stačí otevřenost a jazyk není to nejdůležitější. Velmi zajímavý a kreativní hlavní program pro nás připravila Hroznatova akademie. O průběhu

Vůně barev a Maroka

Malíř a spisovatel Jiří Sklenička – Zderazský bude hostem talk show Podvečerní rozprávění na faře. Na ni vás zve Církev čs. husitská v Liberci. Pořad s názvem Vůně barev a Maroka je na faře (nám. Českých bratří 35/2) na programu v pátek 25. května od 17 hodin. Součástí programu bude výstava obrazů Jiřího Skleničky – Zderazského. Moderuje Stanislav Kubín, hudba Luboš Jerje – klávesy. Po skončení pořadu se koná autogramiáda našeho hosta. Mediálním partnerem akce je Kalendář Liberecka. SK

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Svatodušní osmisměrka

Z	CH	T	Ě	M	U	Z	O	R	R
S	P	U	Í	O	D	E	J	Í	T
R	O	Ř	D	J	J	C	V	D	A
D	E	I	Í	A	I	T	E	D	L
C	L	C	Z	M	C	Ř	V	T	S
E	Í	Y	I	E	L	A	P	Ň	O
S	K	R	D	N	R	U	E	A	P
Y	V	Ě	K	P	T	H	V	S	E
C	V	Ě	Í	E	O	E	R	C	K
S	E	V	T	I	V	U	L	M	E

CÍRKEV
DUCH
JAZYKY
LETNICE
MLUVIT
ODEJÍT

OHĚŇ
OTEC
POSLAT
PRAVDA
PŘIJÍT
PŘÍMLUVCE

ROZUMĚT
SRDCE
SVĚDECTVÍ
SVĚT

(Řešení z č. 18: Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.)

Jana Krajčířiková

setkání napsal článek devítiletý Václav Šūs. Zde je úryvek:

V pátek 20. dubna se 20 dětí z Mariánských Lázní a okolí sešlo v klášteře Teplá se 13 německými dětmi. Čekal nás společný víkend plný zajímavých her, prohlídka celého kláštera a plno dalších věcí.

V sobotu jsme šli na prohlídku kláštera a potom jsme kreslili na velké plátno „naše moderní pojetí“ Poslední večere Páně. Odpoledne jsme se rozdělili do čtyř skupin a v tvořivých dílnách si zkusili fotografování, keramiku, nahrávání ve studiu a výrobu knihy pomocí knihtisku. Každý si mohl vyzkoušet to, co ho nejvíce zajímalo.

Poslední den v 11 hodin nás čekala prohlídka kostela, kterým nás provedl samotný pan opat Filip Lobkowicz, a na závěr jsme si společně zazpívali a dostali jsme požehnání.

Dětem se v klášteře tak líbilo, že se jim nechtělo loučit a těšili se na další setkání.

Zuzana Kalenská

Kostel sv. Mikuláše
na Staroměstském náměstí

pondělí 21.5. 2018, 20.00
PRAGUE BRASS ENSEMBLE

From Baroque to Jazz
Jan Kalfus – varhany
J. S. BACH, A. DVOŘÁK, W. A. MOZART, G. GERSHWIN

úterý 22.5. 2018, 17.00
Michal Hanzal – varhany

František Bílek – trubka
G. F. HÄNDEL, J. S. BACH, G. P. TELEMANN, W. A. MOZART

středa 23.5. 2018, 17.00
Bohumír Rabas – varhany

Jana Jonášová – soprán
J. S. BACH, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK, Ch. M. WIDOR

středa 23.5. 2018, 20.00
RADIO SYMPHONY COLLEGIUM

Marek Zvolánek – trubka
A. DVOŘÁK, M. RAVEL, W. A. MOZART, A. VIVALDI

čtvrtek 24.5. 2018, 17.00

SAINT NICHOLAS CHAMBER SOLOISTS

Michal Hanzal – varhany
Martina Bauerová – soprán
František Bílek – trubka
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, C. SAINT-SAËNS

čtvrtek 24.5. 2018, 20.00

VIVALDI ORCHESTRA PRAGA

Václav Návrat – barokní housle
A. VIVALDI, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

sobota 26.5. 2018, 17.00

Bohumír Rabas – varhany

Miroslav Kejmar – trubka a křídlovka
A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL, T. ALBINONI, J. PACHELBEL

sobota 26.5. 2018, 20.00

VIVALDI ORCHESTRA PRAGA

Václav Návrat – barokní housle
Yvona Škvárová – mezzosoprán
W. A. MOZART, A. DVOŘÁK, A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL

neděle 27.5. 2018, 17.00

Zuzana Němečková – varhany

Zuzana Kopřivová – soprán
G. CACCINI, J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART

neděle 27.5. 2018, 20.00

PRAGUE STRING ORCHESTRA

Adéla Vondráčková – housle
Vratislav Vlha – hoboje
W. A. MOZART, J. S. BACH, A. VIVALDI, A. DVOŘÁK

Malování na chodníku 2018

Vyžití pro nejmenší nabídne program v Kolíně. Opět pod názvem Malování na chodníku. 23. setkání ke Dni dětí a na závěr školního roku se koná druhou sobotu v červnu. Uskuteční se tradičně v náboženské obci v Kolíně, a to 9. června v 10 hodin. Sraz je přímo v našem Husově sboru na Husově náměstí. Při krásném počasí budeme malovat na chodníku v parku ve stínu vzrostlých lip, v případě deště nám poskytneme útočiště samotná budova kostela. Zvolené téma: 100. výročí založení samostatného Československa je doprovázené slovem žalmisty: „Blaze národu, jemuž je Hospodin Bohem.“ (Žalm 33,12). Ve své tvůrčí aktivitě budeme propojovat význam nejbližších vztahů ve vlastní rodině, v církvi i v celém národě. Děti si užijí den naplněný malováním, hudbou, zpěvem, různými pohybovými hrami a vzájemným kamarádstvím. Jako obvykle chystáme pro všechny zúčastněné atraktivní ceny a rovněž občerstvení k doplnění nových sil.

Protože v Kolíně se právě v této době od 8. do 10. června koná tradiční mezinárodní festival dechových orchestrů - 55. ročník „Kmochova Kolína“, půjdeme se odpoledne po 14. hodině podívat na slavnostní průvod muzikantů a tanečních souborů včetně oblíbených mažorettek, které přijíždějí nejen z celé naší vlasti, ale také ze zahraničí. Současný Kmochohův Kolín prezentuje nejrůznější hudební žánry, sólové zpěváky, taneční soubory, pantomimu a různá překvapení. Z organizačních důvodů prosíme o nahlášení příjezdu a počtu účastníků do úterý 5. června. Bližší informace a přihlášky: telefon 321 722 944, 720 668 098, email: krasava.machova@seznam.cz. Za pořadatelský tým Odboru duchovní péče o děti a mládež Pražské diecéze ČČSH se s vámi ráda shledá

K. Machová

Setkání NaPůl

Od pátku 27. do neděle 29. dubna se ve Slaném konalo setkání husitské mládeže a jejích přátel. Zatímco jsme první den čekali na pozdější příchod, hrála nám Markéta Vlková a my zpívali a učili se písně, které jsme si vybrali. Společně jsme se také zamýšleli nad Ježíšovým vyhnáním penězoměnců z chrámu a uvařili si vegetariánskou večeři. Přistěší na noc poskytli Jurkovi, Ivanka Doubravová a my. Dva kluci se uložili na celtu pod třešň. V sobotu po snídani nám posloužila slovem Ivanka. Prý jsme dělníky ve stavební firmě God & Son & Company, kterou však po šichtě neopouštíme. Jsme totiž současně i materiálem, ze kterého je stavba stavěna. Jsme všichni „dřevo“, ale Bůh nás umí opracovat. Pak jsme se vydali přes město do kláštera bosých karmelitánů, kteří nás tu provedli a ukázali nám i klauzuru a klášterní zahradu. Obdivovali jsme citlivě udělanou výzdobu, která propojovala historické památky s moderním uměním. Například z oltáře vyndali relikviář a místo něj umístili minimalistické obrazy, připomínající strhané plakáty.

Po návštěvě kláštera a po obědě jsme se vydali na pěší výlet ovocnou stezkou do Knovíze. Počasí nám Pán seslal opravdu jako na objednávku, jen cesta byla o něco delší, než se předpokládalo. Zato nás v Knovízi čekala zmrzlina, zpívání v kostele Všechny svatých a koláče od Markéty Kitzelové. Cestu s námi zvládla i maminka s desetiměsíční holčičkou. Po šestnácti kilometrech však už byla obecná touha si trochu odpočinout. Plánovaný celovečerní film jsme tedy vynechali a v kavárně si pustili jen náš krátký film Tři deci krve. Po setmění jsme zhasli i světla a večerní liturgii seslání Ducha jsme měli při svíčkách. Kdo ještě neusínal, zůstal na zpívání a povídání.

Hlavním bodem nedělního programu byla bohoslužba, kterou sloužil br. Standa společně s Phanuelem, opět na téma Boží stavby. „Nestaví-li dům Hospodin, marně se namáhají stavitelé.“ (Ž 127,1) Pak jsme si ještě společně dali oběd a výborně chutnal i beránek, kterého jsme měli schovaného od sederové večeře. Díky Bohu a všem vám, kteří jste toto setkání NaPůl udělali tak dobré. Zvláště díky spolehlivému organizačnímu týmu, se kterým jsme vše připravili: Marianě Ambrožové, Ince Jurkové, Ireně Markové, Veronice Matějkové a Evě Vymětalové Hrabákové.

Alžběta Kubrová, NO Slaný

Královéhradecká diecéze Církve československé husitské
Pořádá
diecézní setkání mládeže
CHYŤ A PUŠŤ
datum: 1.–3. června 2018
místo: fara Nové Město nad Metují (Husova 402)
cena: 250 Kč
program: lezení, výlet, hry, modlitby, sdílení

přihlášky zasílejte do 25. 5. 2018 na email: KIASROVA@centrum.cz
KRALOVÉHRADECKÁ DIECEZE
Církev československé husitské

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6
Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: Mgr. Jan Zítka, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@csch.cz
Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., Ve Žlíbku 77, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice
Předplatné: Mgr. J. Wendlíková, tel.: 220 398 117, e-mail: prodejna.blahoslav@csch.cz. Reklama: tel. 220 398 117

